



Piet va ka rių Lie tu vos gy ven to jai, pa sta rai siais me tais įpra tę pi ges nių de ga lų į Ka li ning ra do sri tį itin daž nai vyk ti per Len ki ją, pri vers ti da ry ti per trau ką. Len-ki-ja, sek-da-ma mū-sų ša-lies pa-vyz-džiu, nuo-la-ti-niams ke-liau-to-jams įve-dė ap-ri-bo-ji-mus.

Nuo ge-gu-žės mė-ne-sio leng-vų-jų au-to-mo-bi-lių vai-ruo-to-jai, per 30 die-nų ker-tan-tys Ru-si-jos ir Len-ki-jos sie-ną vie-nuo-lik-tą kar-tą ar daž-niau, už ba-ke įve-ža-mus de-ga-lus pri-va-lės mo-kė-ti mo-kes-čius.

Tie siog plūs te plūdo

Im-tis to-kių prie-mo-nių Len-ki-jos val-džia nu-spren-dė, kai bu-vo įsi-ti-kin-ta, kad ma-žiau-siai tūks-tan-tis au-to-mo-bi-lių iš ar-ti-miau-sių šios ša-lies re-gio-nų kas-dien ker-ta Len-ki-jos ir Ru-si-jos sie-ną. Ka-li-ning-ra-do sri-ty-je pri-si-py-lę pi-ges-nio nei tē-vy-nė-je ben-zi-no len-kai tuoj pat va-žiuo-ja at-gal.

Per-nai lie-pos pa-bai-go-je įsi-ga-lio-jo su-tar-tis dėl Ka-li-ning-ra-do sri-ties ir Len-ki-jos pa-sie-nio vai-va-di-jų gy-ven-to-jų ju-dė-ji-mo. Ji su-tei-kė tei-sę sie-ną per par-ą kirs-ti ne-ri-bo-tai. Tuo ir nau-do-jo-si Len-ki-jos au-to-mo-bi-li-nin-kai.

Žie-mą ir anks-ty-vą pa-va-sa-rį Ru-si-jos pa-sie-nie-čiai fik-suo-da-vo at-ve-jų, kai leng-vie-ji au-to-mo-bi-liai Len-ki-jos ir Ru-si-jos sie-ną kirs-da-vo bei Ka-li-ning-ra-do sri-ties de-ga-li-nes ap-lan-ky-da-vo iki aš-tuo-nių kar-tų per die-ną.

To-dėl nuo ge-gu-žės įves-ti ap-ri-bo-ji-mai. Tik 10 kar-tų per 30 die-nų sie-ną ga-li-ma kirs-ti su pil-nu de-ga-lų ba-ku ne-mo-kant mo-kes-čių. Jei bus va-ži-nė-ja-ma daž-niau, teks at-ver-ti pi-ni-gi-nę.

Pa ti ki miau - aplink

Ko-kią da-lį tarp ker-tan-čių-jų Ru-si-jos ir Len-ki-jos sie-ną pa-sta-ruo-ju me-tu su-da-rė Lie-tu-vos pi-lie-čiai, in-for-ma-ci-jos nē-ra. Ta-čiau ne vie-nas ke-liau-jan-ty-sis į Ka-li-ning-ra-do sri-tį per Len-ki-ją ti-ki-no, kad šie-met pa-ma-ty-ti au-to-mo-bi-lių su lie-tu-viš-kais vals-ty-bi-niais nu-me-riais ga-li-ma ge-ro-kai daž-niau nei per-nai ar už-per-nai. Nuo 2011-ųjų vi-du-rio, kai Lie-tu-vos Vy-riau-sy-bė su-siau-ri-no ga-li-my-bę įsi-vež-ti leis-ti-ną kie-kį de-ga-lų ne-mo-kant mo-kes-čių (tik 5 kar-tai per mė-ne-sį), de-ga-lų ga-ben-to-jai iš Ma-ri-jam-po-lės,

Vil-ka-viš-kio ar net Kau-no pa-si-rin-ko il-ges-nį, bet ne to-kį "ri-zi-kin-gą" ke-lią.

„Vyktį į Ka-li-ning-ra-do sri-tį per Len-ki-ją bu-vo pa-to-gu, nors ke-lias ir il-ges-nis. Ta-čiau ga-lė-da-vau va-ži-nė-ti ne-skai-čiuo-da-mas, kiek die-nų per mė-ne-sį tai da-rau. Da-bar teks va-ži-nė-ti re-čiau", - LŽ pri-pa-ži-no ma-ri-jam-po-lie-tis Juo-zas L.

Pa-sak jo, ki-ti "bend-ra-žy-giai", ku-rie taip pat daž-nai va-ži-nė-da-vo į Ka-li-ning-ra-do sri-tį ne per ar-čiau na-mų esan-tį Ky-bar-tų pos-tą, bet per Len-ki-jos pos-tus, šį mė-ne-sį jau tu-rė-jo prob-le-mų su len-kų mui-ti-nin-kais. Apie nau-jo-ves Len-ki-jos pa-sie-ny-je jie nie-ko ne-ži-no-jo.

„Da-bar yra sa-vo-tiš-kas ap-sisp-ren-di-mo lai-kas, po ku-rio ir pa-aiš-kės, kas to-liau už-siims pi-ges-nių de-ga-lų ga-be-ni-mu, o kas ieš-kos ki-to-kios veik-los", - kal-bė-jo ma-ri-jam-po-lie-tis. Jis ne-slė-pė pats dar ne-ži-nan-tis, kaip de-rė-tų pa-sielg-ti.

Laukia po lietuvių sprendimo

Tei-sė-sau-gi-nin-kai ne kar-tą yra vie-šai tei-gę, kad di-džiau-sią da-lį ša-lies juo-do-jo-je rin-ko-je par-duo-da-mų de-ga-lų su-da-ro ne leng-vai-siais au-to-mo-bi-liais, o vil-ki-kais iš tre-čių-jų ša-lių - Ru-si-jos Ka-li-ning-ra-do sri-ties ir Bal-ta-ru-si-jos - į Lie-tu-va at-ga-ben-tas dy-ze-li-nas.

Len-ki-ja jau dau-giau kaip pen-ke-rius me-tus yra ap-ri-bo-ju-si į ša-lį iš Ru-si-jos ir Bal-ta-ru-si-jos įve-ža-mų de-ga-lų vil-ki-kų de-ga-lų ba-kuo-se kie-kį - lei-džia įvež-ti ne dau-giau kaip 200 li-trų dy-ze-li-no.

„Jau se-niai kal-ba-me, kad rei-kia kaip nors ri-bo-ti vil-ki-kų de-ga-lų ba-kuo-se įve-ža-mų de-ga-lų kie-kį. Ta-čiau kol kas spren-di-mų nė-ra", - LŽ sa-kė Lie-tu-vos naf-tos pro-duk-tų pre-ky-bos aso-cia-ci-jos pre-zi-den-tas Lu-kas Vo-sy-lius. Jo tei-gi-mu, nors aso-cia-ci-ja dar prieš ke-le-tą me-tų siū-lė ri-bo-ti įve-ža-mų de-ga-lų kie-kį vi-suo-se į mū-sų kraš-tą iš tre-čių-jų ša-lių įva-žiuo-jan-čiuo-se au-to-mo-bi-liuo-se, bu-vo nu-spręs-ta tai tai-ky-ti leng-vie-siems au-to-mo-bi-liams. "Da-bar aki-vaiz-du, kad ri-bo-ji-mai pra-dė-ti ne nuo to ga-lo", - sa-kė L.Vo-sy-lius.

Dar pra-ėju-sią sa-vai-tę vers-li-nin-kai bu-vo su-si-ti-kę su Sei-mo na-riais ir dis-ku-ta-vo apie ga-li-my-bes sek-ti Len-ki-jos pa-vyz-džiu - ap-ri-bo-ti vil-ki-kais įve-ža-mų de-ga-lų kie-kį. Juo-lab kad Len-ki-jos ke-liu ža-da su-kti Lat-vi-ja ir Es-ti-ja. Ta-čiau kol kas bend-ro su-ta-ri-mo ne-pa-siek-ta.

Kaip LŽ pri-pa-ži-no Sei-mo Eko-no-mi-kos ko-mi-te-to pir-mi-nin-kas Re-mi-gi-jus Že-mai-tai-tis, to-kie ap-ri-bo-ji-mai yra bū-ti-ni, be-lie-ka su-de-rin-ti vi-sų su-in-te-re-suo-tų ins-ti-tu-ci-jų po-zi-ci-jas.